

Koviloor Digital Library

3-4

திருப்பாவை திருவெம்பாவை

(மூலமும் உரையும்)

26-2-1992

A.No: 2844

0311

பள்ளத்தூர்

மு. அரு. சொ. சொ. அரு.

சதாபிஷேக வெளியீடு

திருவெம்பாவை

(மூலமும் உரையும்)

பள்ளத்தூர்

மு. அரு. சொ. சொ.

அருணாசலம் செட்டியார்

கருப்பாயி ஆச்சி

சதாபிஷேக விழா வெளியீடு

பிரஜோற்பத்தி ஆண்டு

மாகித் திங்கள் 14ம் நாள்

26-2-1992

மனைவி, மக்கள், பேரன், பேத்தி, இணையில்
எங்கள் ஐயாவின் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு
சதாபிஷேக விழா இன்று நடக்கிறது. ஐயா
என்னும் ஆலமரத்தின் விழுதுகள் தாம் நாங்கள்.
அவர்கள் போல் வாழ்வில் நாங்களும் உயர
ஆண்டவன் தாள் பணிவோம்.

சதாபிஷேக விழாவுக்கு வருகை தந்துள்ள
உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்கு இச்சிறிய
பக்தி நூலை வழங்கி, படித்து படித்து இன்புறு
மாறு வேண்டுகிறோம்.

அன்புடன்

பேத்திகள் -

அழ. சோலை

அழ. மீனா

திருப்பாவை

ஆண்டாள் எப்போதும் திருமால் நினைவாகவே இருந்தவள், சுண்ணாணைப்பற்றியே எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தவள். பாவை நோன்பு நோற்பது அவளுக்குப் பரவசமுட்டும் ஒன்றாகும். இந்த நோன்பைப்பற்றி ஆண்டாள் பாடிய முப்பது பாடல்களே "திருப்பாவை" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

திருப்பாவை

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்;
 டாடப் போதுவீர்! போதுமினோ, நேரிழையீர்!
 நீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
 கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்,
 ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்,
 கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
 நாரா யணனே, நமக்கே பறைதருவான்,
 பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

இது மார்கழி மாதம், பெளர்ணமி நன்னாள், அழகிய
 ஆபரணங்களை அணிந்தவர்களே! சீர்மிக்கக் கோகுலத்தின்
 செல்வச் சிறுமிகளே! உலகோர் புகழும்படி நோன்பு செய்து
 நீராடுவோம், வாருங்கள். நந்தகோபனின் புதல்வனும்,
 யசோதையின் சிங்கக்குட்டியும், மேகத்தை ஒத்த கருமேனி,
 செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்கள், சந்திரன் போன்ற முகம்
 இவற்றை உடையவனும் ஆகிய ஸ்ரீமந் நாராயணன், நமது
 நோன்பிற்கான அருளைப் பொழிவான்.

1

வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும் நம்பாவைக்குச்
 செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ! பாற்கடலுள்

பையத் துயின்ற பரமன் அடி பாடி,
 நெய்யுண்ணோம்; பாலுண்ணோம்; நாட்காலை நீராடி
 மையிட் டெழுதோம்; மலரிட்டு நாம் முடியோம்;
 செய்யா தனசெய்யோம்; தீக்குறளைச் சென்றோதோம்;
 ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
 உய்யுமா நெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பூமியில் வாழப் பிறந்தவர்களே! உய்யும் வகையை எண்ணி
 மகிழ்ந்து, நமது பாவை நோன்பிற்கான நெறிமுறைகளைக்
 கேளுங்கள்: பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்கின்ற பரமனின்
 திருவடிகளைப் பாடி, விடியற்காலத்தில் நீராடுவோம்;
 தானத்தையும் பிச்சையையும் செருக்கு இல்லாமல்
 கொடுப்போம்; நெய்யும் பாலும் உண்ணமாட்டோம்;
 கூந்தலைப் பூசுக்குட்டி முடிக்கமாட்டோம்; பெரியோர்
 செய்யாதவற்றைச் செய்ய மாட்டோம்; கண்ணபிரானிடம்
 போய், பிறருக்குத் தீமை உண்டாகுமாறு கோள் சொல்ல
 மாட்டோம்.

2

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
 நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆடினால்,
 தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
 ஓங்கு பெருஞ்செந்நெ லூடு கயல் உகளப்
 பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப,

தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வன்னல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒங்கி வளர்ந்து உலகங்களைத் தம் திருவடியால் அளந்த
ஸ்ரீமன் நாராயணனின் திருநாமங்களைப் பாடி,
பாவைநோன்பிற்காக நாங்கள் நீராடினால், நாடு முழுவதும்
எந்தவிதத் தீங்கும் இல்லாமல் மாதம் மூன்று மழை பெய்யும்;
அதனால் உயர்ந்து வளர்ந்து விளங்கும் செந்நெற் பயிர்களின்
ஊடே கயல்மீன்கள் துள்ளும்; அழகிய குவளை மலர்களில்
வண்டுகள் உறங்கும்; கற்பப்பவர்கள் மடிகளைப் பற்றி இழுக்க,
பசுக்கள் பாலால் குடங்களை நிறைத்து விடும், அதனால்
அழிவற்ற செல்வம் நிறையும்.

3

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்று நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொ டார்த்தேறி,
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து,
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

கடல் போன்று கம்பீரமான மழைக்கு உரிய அண்ணலே!
எதையும் நீ மறைக்காதே. கடலுள் சென்று நீரை முகந்து
கொண்டு ஆரவாரத்துடன் ஆகாயத்திலேறி, காலம் முதலான
எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமான எம்பெருமானுடைய
திருமேனி போல் கறுத்து, வலிமை பொருந்திய அழகிய
தோள்களைக் கொண்ட அவனது கையில் உள்ள சக்கரம் போல்
மின்னி, வலம்புரிச் சங்கு போல முழங்கி, சார்ங்கம் என்னும்
வில்லிலிருந்து கிளம்பும் அம்பு மழை போல, உலகினர்க்கு
வாழ்வளிக்கவும் நாங்கள் மார்கழி நீராடவும் விரைவில்
பெய்வாயாக!

4

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை,
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை,
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை,
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை,
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
நீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

மாயச் செயல்களைச் செய்தவனும் வடமதுரையில்
அவதரித்தவனும் யமுனைக் கரையில் வசிப்பவனும்
கோகுலத்தில் தோன்றிய சோதியும் பெற்ற வயிற்றுக்குத் தன்

பிறப்பினால் பெருமை உண்டாக்கியவனும் ஆகிய கண்ணபிரானை நாங்கள் தூய்மையுடன் வந்து மலர்களைத் தூவி வணங்கி, வாயாரப் பாடி, மனமாரத் தியானித்தால் செய்த பாவங்களும் செய்யப்போகின்ற பாவங்களும் தீயில் இட்ட தூசு போல எரிந்து மறைந்துவிடும். எனவே அவனது திருநாமங்களைச் சொல்வாய்.

5

புள்ளும் சிலம்பினகான்; புள்ளரையன் கோயிலில்
வென்னை விளிசங்கின் பேரரவும் கேட்டிலையோ?
பின்னாய்! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சுண்டு,
கன்னச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி,
வென்னத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை,
உன்னத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மென்ன எழுந்து அரியென்ற பேரரவும்
உன்னம் புகுந்து குவிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

இதோ, பறவைகள் குரலெழுப்பத் தொடங்கி விட்டன. இன்னுமா உறங்குகிறாய்? பறவைகளுக்கு அரசனான கருடனை வாகனமாகக் கொண்ட நம் நாயகனின் கோயிலில் ஊதுகின்ற வெண்சங்கின் பேரொலி உன் காதில் விழவில்லையா? பேய் மகளான பூதனை தனது தனத்தில் தடவி வந்த நஞ்சை அவள் உயிருடன் உறிஞ்சிக் குடித்தவனும், கள்ளத்தனமாக கடும் வேகத்தில் வந்த வண்டி உடைந்து சிதைபுமாறு

உதைத்தவனும், திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்
கொண்டிருப்பவனுமாகிய நாராயணனை உள்ளத்தில் எண்ணி
தியானம் செய்யும் ரிஷிகளும் யோகிகளும் மெதுவாக எழுந்து
'ஹரி ஹரி' என்று கூறும் ஒலி உனது உள்ளத்தில் புகுந்து
குளிரவில்லையா? இனியாவது எழுந்திரு. 6

கீசு சென்றெங்கும் ஆனைத்சாத் தன்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே!
காகம் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபோர்த்து
வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசைப் படுத்தத் தயிரரவம் கேட்டிலையோ?
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாராயண மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ?
தேசமுடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

அறிவில்லாதவளே! கீச்சுக் கீச்சென்று குருவிகள் எழுப்பும்
ஒலியை இன்னும் நீ கேட்கவில்லையா? மணம் கமழும்
பூக்களைச் சூடி, வளையல்கள் குலுங்கக் கைகளை முன்னும்
பின்னும் மாறிமாறி அசைத்து இடைச்சியர் தயிர் கடையும்
ஓசையும் கேட்கவில்லையா? பெண்களின் தலைவியே!
கேசவனை நாங்கள் பாடுவதைக் கேட்டுக் கொண்டு இன்னும்
உறங்குகிறாயா? பேரழகுடையவளே! கதவைத் திற. 7

கீழ்வானம் வெள்ளென்று, எருமை சிறுவீடு
 மேய்வான் பரந்தனகான்; மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
 போவான் போகின்றாரைப் போகாமல் காத்துக்கொண்ட
 கூவுவான் வந்து நின்றோம், கோதுகலமுடைய
 பாவாய்! எழுந்திராய்; பாடிப் பறைகொண்டு
 மாவாய் பிளந்தானை, மல்லரை மாட்டிய
 தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
 ஆவாவென் றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

கீழ்வானம் வெளுத்து விட்டது. எருமைகள் பணிப்புல்லை
 மேயச் சென்று விட்டன. நோன்பு நீராடப்
 புறப்பட்டவர்களையும் உணக்காக நிறுத்தி வைத்து உன்னை
 அழைத்துச் செல்வதற்காக உன் வீட்டு வாசலில் வந்து
 நிற்கிறோம். குதுகலமானவளே! எழுந்திரு. கண்ணனைப்
 பாடி, நோன்பிற்கு வேண்டியவற்றைத் தருமாறு
 வேண்டுவோம். குதிரை வடிவான அசுரனின் வாயைப்
 பிளந்தவனும், மல்லர்களை அழித்தவனும் தேவாதி
 தேவனுமாகிய நாராயணனை வணங்கினால் அவன் மனமிரங்கி
 நமக்கு அருள் செய்வான்.

துமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய,
 துமங் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
 மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாஸ்திறவாய்;

மாமீர்! அவனை எழுப்பீரோ? உம்மகன்தான்
 ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ?
 ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
 'மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன்' என்றென்று
 நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

குற்றமற்ற, சிறந்த மாணிக்கங்களாலான மாளிகையில்
 விளக்குகள் எரிய, வாசனை கமழ, மென்மையான படுக்கையில்
 தூங்கும் மாமன் மகளே! மணிக் கதவின் தாழ்ப்பாளைத் திற.
 மாமீ! உங்கள் மகள் ஊமையா? செவிடா? மயங்கிக்
 கிடக்கிறாளா? அல்லது எழ முடியாத அளவுக்குப்
 பெருந்துக்கத்தில் ஆழ்ந்து விட்டாளா? மாயனே, மாதவனே,
 வைகுண்டநாதனே என்று திருநாமங்களை நாங்கள் சொன்ன
 பின்னும் அவள் எழந்து வரவில்லையே! உங்கள் பெண்ணைச்
 சற்று எழுப்பி விடுங்கள்.

9

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!
 மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்?
 நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன்நம்மால்
 போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
 கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரணனும்
 தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தாளோ?

ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

நோன்பிருந்து, பகவானையே பற்றாகக் கொண்டு, பிற செயல்களை விடுத்துப் பரவசத்தில் மூழ்கியிருக்கும் பெண்ணே! கதவைத் தான் திறக்கவில்லை என்றால் மறுமொழிபாவது கூறக் கூடாதா? மணமிக்க திருத்துழாய் மாலையணிந்த நாராயணன், நம் நோன்புக்கு வேண்டிய அருளைத் தரக்கூடிய புண்ணிய மூர்த்தியாவான். முன்பு எமன் வாயில் சிழ்ந்த கும்பகர்ணன் தோற்றுப் போய், தனது தூக்கத்தை உளக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போய் விட்டானோ? சோம்பல் உடையவளே! அருங்கலமே! தெளிவுடன் வந்து கதவைத் திற.

10

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து,
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன் நில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
புற்றர வல்குல் புனமயிலே! போதராய்,
கற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட,
சிறறாதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்.

கன்றுகளுடன் கூடிய கறவைப் பசுக்கூட்டங்களை
உடையவர்களும் பகைவரின் வலிமை கெடும்படி, மிகத்

தெரியமாக அவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் போய்ப் போரிடுபவர்களும் ஒருவகைக் குற்றமில்லாதவர்களுமாகிய கோபாலர்களின் குலத்தில் பிறந்த பொற்கொடியே! காட்டில் தன்னிச்சையாய்த் திரியும் மயில் போன்றவளே, எழுந்து வா. சுற்றத்தாரும் தோழிகளுமாகிய எல்லோரும் உன் முன்வாசலில் வந்து சேர்ந்து கார்மேகக் கண்ணனின் திருநாமத்தைப் பாட, அசையாமலும் பேசாமலும் உறங்குகிறாயே! நீ ஏன் இவ்வாறு செய்கிறாய்?

11

கனைத்தினங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சேரா
நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
பனித்தலை வீழநின் வாசல் கடைபற்றிச்
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக் கினியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்!
இனித்தான் எழுந்திராய்; ஈதென்ன பேருறக்கம்?
அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

கன்றுகளின் நினைவால் பாலைச் சொரிந்து அதனால் வீட்டை நனைத்துச் சேறாக்குகின்ற எருமைகள் நிறைந்த நற்செல்வத்தை உடையவனின் தங்கையே! எங்கள் மீது பனிவிழ உங்கள் வீட்டு வாசலில் நின்று தென்னிலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனை அழித்த ஸ்ரீராமனை நாங்கள்

பாடியும், நீ பேசாமலிருக்கிறாயே! பிற வீட்டினர் எல்லாம்
எழுந்து விட்டார்கள். நீ இனியாவது எழுந்திரு. அப்படியென்ன
பேசுறக்கம்?

12

புன்னின்வாய் கிண்டானை, பொல்லா அரக்கனைக்
கின்னிக் கனைத்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்,
பின்னைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்;
வெள்ளி எழுந்து, வியாழம் உறங்கிற்று;
புன்னும் சிலம்பினகான்; போதரிக் கண்ணினாய்!
தன்னக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே,
பன்னிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னானால்
கன்னம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பறவையின் வடிவில் வந்த பகாகரனின் வாயைப்
பிளந்தவனும் இராவணனின் தலைகளைக் கிள்ளி
எறிந்தவனுமாகிய பகவானின் பெருமைகளைப் பாடிக்
கொண்டு மற்றப் பெண்கள் அனைவரும் போய்ச் சேர்ந்து
விட்டார்கள். வெள்ளி தோன்றி வியாழன் மறைந்து விட்டது.
பறவைகள் எல்லாம் குரலெழுப்பத் தொடங்கி விட்டன.
தாமரைப் பூவையும் மானையும் போன்ற
கண்ணழகுடையவளே, பதுமை போன்ற அழகியே, இந்த நல்ல
நாளில் கண்ணனைத் தனியே நினைக்கின்ற கள்ளத்தனத்தை
விட்டு எங்களோடு கலந்து உடம்பு குளிர நீராடாமல் இன்னும்
படுக்கையில் கிடப்பதா?

13

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
 செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பின கான்;
 செங்கல் பொடிக்கறை வெண்பல் தவத்தவர்,
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றார்;
 எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
 நங்காய்! எழுந்திராய், நாணாதாய்! நாவுடையாய்!
 சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
 பங்கயக் கண்ணனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உங்கள் வீட்டுப் புழைக்கடையிலுள்ள தோட்டத்துத்
 தடாகத்தில் செங்கழுநீர் மலர்கள் விரிந்து ஆம்பல் மலர்கள்
 வாய்குவிந்து விட்டன. துறவிகள் கோயில்களில் சங்கு ஊதி
 இறைவனைத் துயிலெழுப்பப் போகின்றார்கள். எங்களை வந்து
 எழுப்புவதாக வாய்ச் சொல் வீரம் காட்டினாயே, சொன்னபடி
 செய்யாதது மட்டுமல்ல, அந்த நாணம் கூட உனக்கில்லையே!
 வெறும் பேச்சுப் பேசுபவளே, சங்கும் சக்கரமும் ஏந்திப் நீண்ட
 திருக்கரங்களை உடைய அந்தத் தாமரைக் கண்ணனைப்
 பாடுவோம், சீக்கிரம் எழுந்து வா.

14

எல்லே இளங்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ?
 சில்லென் றழையேன்மின், நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்;
 'வல்லை, உன் கட்டுரைகள்! பண்டேஉன் வாயறிதும்!'
 'வல்லீர்கள் நீங்களே, நானேதான் ஆயிடுக!'

‘ஒல்லைநீ போதாய், உனக்கென்ன வேறுடையை?’

‘எல்லோரும் போந்தாரோ?’ ‘போந்தார், போந்து
எண்ணிக்கொள்’

வல்லானை கொன்றானை, மாற்றாரை மாற்றழிச்சு
வல்லானை, மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

‘அடி இளங்கிளியே! நீ இன்னும் உறங்குகின்றாயா?’

‘பெண்களே, கூச்சல் போடாதீர்கள், இதோ வந்து விடுகிறேன்.’

‘உன் வாய்ச் சொல் வீரம் எங்களுக்குத் தெரிந்ததுதான்.’

‘நீங்கள் தாம் பேச்சில் வல்லவர்கள். என்னைச்
சொல்கிறீர்களே, சரி, அப்படியே இருந்து விட்டுப் போகட்டும்.’

‘உனக்கு மட்டும் வேறு என்ன அதிசயம் இருக்கிறது? முதலில்
நீ வா.’

‘நான் மட்டும் வந்தால் போதுமா, மற்ற எல்லாரும் வந்து
விட்டார்களா?’

‘ஆமாம், வேண்டுமானால் நீயே வந்து எண்ணிப் பார்த்துக்
கொள்.

குவலய பீடம் என்னும் வலிமை வாய்ந்த யானையைக்
கொன்றவனும் பகைவர்களின் செருக்கை அழித்தவனுமாகிய
கண்ணனைப் பாடிச் செல்வோம்.

15

நாயக னாய்நின்ற நந்தகோபனுடைய

கோயில்கா ப்பானே! கொடித்தோன்றும் தோரண

வாயில்காப் பாணே! மணிக்கதவம் தான்றிறவாய்;
 ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
 மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நோந்தான்;
 தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்;
 வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே அம்மா! நீ
 நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

நந்தகோபனின் அரண்மனையைக் காப்பவனே! கதவின்
 தாளைத் திறவாய். சிறுமியுரான எங்களுக்கு வேண்டிய வரம்
 தருவதாகக் கண்ணன் நேற்றே வாக்களித்துள்ளான். அதைப்
 பெறும் தூய எண்ணத்துடன் பள்ளியெழுச்சி பாட
 வந்துள்ளோம். மறுக்காமல் கதவைத் திறந்து எங்களை உள்ளே
 விடுவாய்.

16

அம்பரமே, தண்ணீரே, சோறே அறஞ்செய்யும்
 எம்பெருமான்! நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்;
 கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே! குலவினக்கே!
 எம்பெரு மாட்டி! யசோதாய்! அறிவுறாய்;
 அம்பரம் ஊடறுத் தோங்கி உலகனந்த
 உம்பர்கோ மாணே! உறங்கா தெழுந்திராய்;
 செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!
 உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

வேண்டுவோர் மகிழும் வண்ணம் உணவையும்
ஆடைகளையும் தண்ணீரையும் கொடுக்கின்ற தலைவனே!
நந்தகோபனே! எழுந்தருள்வாய்! பெண்குலத்திலத் திலகமே,
குலவிளக்கே, எங்கள் பிராட்டியே, யசோதையே
எழுந்தருள்வாய்! வானவெளியையும் கடந்து உலகங்களை
அளந்த தேவாதி தேவனே பள்ளியெழுவாய். பொற்கழல்களை
அணிந்த செல்வனே, பலதேவனே! உன் தம்பியாகிய
கண்ணனும் நீயும் உறங்காமல் எழுந்தருள்வீர்களாக! 17

உந்து மதகனிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்,
நந்தகோ பாலன் மருமகனே! நப்பின்னாய்!
கந்தம் கமழும் குழலி! கடைதிறவாய்;
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண்; மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்;
பந்தார் விரலி! உன் மைத்துனன் பேர்ப்பாட,
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய், மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

யானை போன்ற பலமுடையவனும் எதிரிகளுக்குப்
பின்வாங்காத தோள்வலிமை உடையவனும் ஆகிய
நந்தகோபனின் மருமகளான நப்பின்னையே! மணம் வீசும்
கந்தலை உடையவனே! கதவைத் திற. கோழிகள்
குரலெழுப்புகின்றன. மாதவிப் பந்தலின் மேலிருக்கும்

குயில்கள் மீண்டும் மீண்டும் கூவுகின்றன. உன் கணவனாகிய கண்ணனின் திருநாமத்தை நாங்கள் பாடித் துதிக்கிறோம். வளையல் ஒலிக்கும் உன் செந்தாமரைக் கைகளால் கதவைத் திறப்பாயாக!

18

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறித்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய் திறவாய்;
மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீ உன் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ ஒட்டாய்காண்,
எத்தனை யேனும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்,
தத்துவம் அன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்.

குத்து விளக்குகள் சுற்றிலும் எரிய, யானைத் தந்தங்களால் செய்த கால்களையுடைய கட்டிலில், நப்பின்னையை அணைத்துக் கொண்டு உறங்கும் பரந்த மார்பனே! வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லக் கூடாதா? மை தீட்டிய அழகிய கண்ணை உடைய நப்பின்னையே, எவ்வளவு நேரமானாலும் நீ உன் கணவனை எழுந்திருக்க விடமாட்டாய். ஒரு கணமும் அவளது பிரிவைப் பொறுக்க முடியாதவளாக இருக்கிறாய், இது உன் பெருமைக்குப் பொருந்தாது.

19

முப்பத்து மூவர் அமரார்க்கு முன்சென்று
 கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்;
 செப்பம் உடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
 வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்;
 செப்பன்ன மென்முலை செவ்வாய் சிறுமருங்குல்
 நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்;
 உக்கமும் தட்டொனியும் தந்துன் மணானனை
 இப்போதே எம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவாய்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களின் துன்பத்தைத்
 துடைத்தருளும் கருணைக் கடலே! துயில் நீங்கி
 எழுந்திருப்பாய்! பக்தர்களைக் காக்கவும் தீமையை
 ஒழிக்கவும்வல்ல நேர்மையும் ஆற்றலும் வாய்ந்தவனே,
 துயிலெழுவாய். அழகிய நப்பின்னையே துயிலெழுவாய்!
 எங்கள் நோன்பிற்கு வேண்டிய விசிறியும் கண்ணாடியும் தந்து,
 இப்போதே எங்களை நீராடச் செய்வாய். 20

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதனிப்ப
 மாற்றாதே பால்சொரியும் வன்னற் பெரும்பசுக்கள்
 ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்;
 ஊற்றம் உடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்
 தோற்றமாய் தின்ற கடரே! துயிலெழாய்;

மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்
ஆற்றாது வந்துன் அடிபணியு மாபோலே,
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

கையில் பிடித்தக் குவளைகள் நிறைந்து வழியும்
அளவிற்குப் பாலைச் சொரியும் பசுக்களை உடைய
நந்தகோபனின் மகனே! துயிலெழுவாய். வலிமை மிக்கவனே!
பெரியவனே! ஒளி வடிவானவனே! துயிலெழுவாய்.
பகைவர்கள் கதியற்று உன் வாசலில் வந்து உன் திருவடிகளில்
வீழ்வது போல, நாங்களும் பல்லாண்டு பாடிக் கொண்டு வந்து
சேர்ந்தோம்.

21

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பன்னிக்கட் டிற்கீழே
சங்கம் இருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்;
சிங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப் போலே,
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்,
அங்கணிரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பேரரசர்களும் ஆணவம் அடங்கி, உன் கட்டிலினருகில்
கூட்டமாக வந்து காத்திருப்பது போல் நாங்களும் உன்னை

வந்தடைந்தோம். சற்றே விரிந்த தாமரைப் பூ போன்ற உன்
கருணைத் திருவிழிப் பார்வை எங்கள் மேல் படக் கூடாதா?
சந்திரனும் சூரியனும் ஒருங்கே உதயமாவது போன்ற உன்
கண்களால் எங்களை ஒருமுறை பார்த்துவிட்டால் எங்கள்
வினைகள் யாவும் தீர்ந்து போகுமே!

22

மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து,
வேரி மயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி,
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமா போலே நீ பூவைப்பூவண்ணா! உன்
கோயில்நின் நிங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரிய சிங்கா சனத்திருந்து யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

மழைக் காலத்தில் மலைக்குகையில் படுத்துறங்கும் சிங்கம்
துயிலெழுந்து நெருப்புப்பொறி பறக்கும் கண்களை விழித்து
கர்ஜித்துக் கொண்டு வெளிவருகிறது. அதுபோல, காயாம்பூவை
ஒத்த நீல நிறமுடைய நீ, உன் இருப்பிடத்தைவிட்டு வெளியே
வந்து நாங்கள் வந்த காரியத்தைக் கேட்டு எங்களுக்கு
அருள்புரிவாய்!

23

அன்றிவ் வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி,
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல்போற்றி,

பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி,
 கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல்போற்றி,
 குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி,
 வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி,
 என்றென் றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
 இன்று யாம் வந்தோம், இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்று உலகங்களையெல்லாம் அளந்தவனே! உன் திருவடிகள் வாழ்க. இலங்கை சென்று அரக்கர்களை அழித்தவனே! உன் திறமை வாழ்க. சகடாகரணை உதைத்து அழித்தவனே! உன் புகழ் வாழ்க. கன்று வடிவாக வந்த அசுரனைத் தடியாகக் கொண்டு, விளாங்கனி வடிவில் தோன்றிய அசுரன்மேல் எறிந்து அழித்தவனே! உன் திருவடிகள் வாழ்க. கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக எடுத்தவனே! உன் குணம் வாழ்க. பகையை அழிக்கும் உன் கையிலிருக்கும் வேல் வாழ்க. இவ்வாறு உன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாடி அருள் பெற நாங்கள் வந்தோம். எங்களுக்கு இரங்குவாய்.

24

ஒருத்தி மகனாய்ப்பிறந்து, ஓரிரவில்
 ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர,
 தரிக்கிலா னாகித் தான்தீங்கு நினைந்த
 கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
 நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை

அருத்தித்து வந்தோம்; பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம் பாடி
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

தேவகிக்கு மகனாகப் பிறந்து, அதே இரவில்
பசோதையின் மகனாக ஒளித்து வளர்ந்தாய். பொறாமையால்
உன்னைக் கொல்லத் துணிந்த கம்சனின் நோக்கத்தைத்
தோல்வியுறச் செய்து, அவனது வயிற்றில் நெருப்பாகப் பரவி
நின்ற பெருமானே! உன்னை வேண்டி வந்தோம். நீ எங்களுக்கு
அருள் புரிந்தால் நாங்கள் வேண்டிய செல்வம் பெற்று, குறைகள்
நீங்கி மகிழ்வோம்.

25

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழிநீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே,
சாலப் பெரும்பறையே, பல்லாண் டிசைப்பாரே,
கோல வினக்கே, கொடியே, விதானமே,
ஆலின் இலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய்.

அடியார்களிடம் மோகம் கொண்டவனே! மணிவண்ணா!
ஆலிலையில் பள்ளி கொள்பவனே! மார்கழி மாத

பாவைநோன்பிற்குச் சான்றோர்கள் கடைப்பிடிக்கும் முறைகளில் எங்களுக்கு வேண்டியவற்றைச் சொல்கிறோம் — உன் பாஞ்சஜன்யம் போன்ற வெண்சங்குகள், உன் அளவிலாப் புகழை முழக்கிக் காட்டும் வகையில் பெரிய பறை, பல்லாண்டு பாடும் அடியவர் கூட்டம், அழகிய விளக்குகள், கொடி, விதானம் — இவை எங்களுக்குக் கிடைக்க அருள் செய். 26

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா! உன்தன்னை பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறும் சம்மானம்; நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாக, குடகமே தோள்வனையே தோடே செவிப்பூவே பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாம் அணிவோம்; ஆடை உடுப்போம்; அதன்பின்னே பாற்சோறு மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவார கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

கூடாரை வெல்லும் கோவிந்தா! எங்களுக்கு இவற்றையும் அருள்வாய் — கைக்குச் குடகம், காதுக்குத் தோடும் செவிப்பூவும், காலுக்குப் பாடகம். இவ்வாறு பல அணிகலன்களையும் நல்லாடைகளையும் அணிந்து மகிழ்வோம். பாற்சோறு மூட ஊற்றிய நெய் முழங்கை வழியாக வழியும்படி எல்லோரும் கூடி உண்டு மகிழ்வோம். உன்னைப் பாடி, அருள் பெற்று விரதத்தை முடித்துக் கொள்வோம். 27

கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்ந்துண்போம்;
 அறிவொன்றும் இல்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தன்னைப்
 பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாம் உடையோம்;
 குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
 உறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க ஒழியாது!
 அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்றன்னைச்
 சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே,
 இறைவா, நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

பசுக்களின் பின்னே சென்று காட்டினை அடைந்து அங்கே
 உண்போம். அறிவில்லாத ஆயர்குலத்தில் உன்னைப்
 பெறுவதற்கு நாங்கள் எத்தகையப் புண்ணியம் செய்திருக்க
 வேண்டும்! குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா, உனக்கும்
 எங்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவை யாராலும் ஒழிக்க
 முடியாது. அறியாத பிள்ளைகளாகிய நாங்கள் அன்பினால்
 உன்னைச் சிறிய பெயர்களால் அழைத்ததற்காகக் கோபம்
 கொள்ளாதே. இறைவனே, எங்களுக்கு அருள் புரிவாயாக. 28

சிற்றம் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துன்
 பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்களாய்;
 பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ
 குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது;

இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண் கோவிந்தா!
 ஏற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
 உற்றோமே ஆவோம்; உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்;
 மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.*

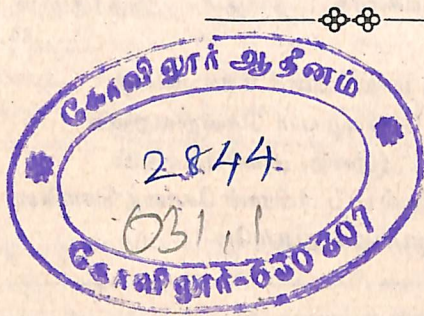
இந்த அதிகாலையில் வந்து உன் தாமரைத்
 திருப்பாதங்களைப் போற்றும் காரணத்தைக் கேட்டருள்.
 ஆயர்குலத்தில் அவதரித்த நீ எங்கள் கைங்கரியங்களைப்
 பெற்றுக் கொள்ளாமல் விட்டுவிடுவது தகாது. நாங்கள் இங்கு
 வந்தது, இன்று நீ தரும் அருளுக்காக மட்டும் அல்ல;
 இன்றைக்கு, இந்தப் பிறவியில், மட்டுமின்றி இனி வரும்
 ஏழேழு பிறவிகளுக்கும் உன்னைத் தவிர வேறொன்றையும்
 பெரிதாக எண்ணாதவர்களாக உனக்கே ஆட்பட்டு உன்
 பணியையே செய்பவர்களாக நாங்கள் இருக்கும்படி
 அருள்புரிவாய். 29

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
 திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
 அங்கப் பறைகொண்ட ஆற்றை, அணிபுதுவைப்
 பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன
 சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே

* தினமும் காலையில் எழும்போது இந்தப் பாடலைச் சொல்லி, இதன் பொருளைச் சிந்திப்பது நன்மை பயக்கும்.

இங்கிப் பரிசுரைப்பார், ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற் றின்புறுவ ரெம்பாவாய்.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதம்
வழங்கிய மாதவனை, கேசவனை அழகிய ஆயர்குல்ப் பெண்கள்
அணுகி அருள் பெற்ற வரலாறு பெரியாழ்வாரின் திருமகளும்,
தாமரை மலர் மாலையைச் சூடியவளுமான ஆண்டாளால்
முப்பது தமிழ்ப் பாடல்களில் சொல்லப்பட்டன. இவற்றைத்
தவறாமல் பாடுபவர்கள் பெரிய மலைபோன்ற நான்கு
தோள்களும் சிவந்த விழிகளும் அழகிய முகமும் கொண்ட
திருமாலின் ஈடிணையற்ற பேரருளைப் பெற்று மகிழ்
வார்கள்.

திருவெம்பாவை

சைவ சமயக்குரவர் நால்வருள் ஒருவரான
மாணிக்கவாசகர் இறையருளால் பல அற்புதப்
பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். திருவண்ணா
மலையில் அவர் பாடிய பாடல்களே
"திருவெம்பாவை". தன்னை ஒரு பெண்ணாகப்
பாவித்து மற்றப் பெண்களுடன் மார்கழி
மாதக் காலை வேளையில் சிவவழிபாடு
செய்வது போல் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

f-4

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன்வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
விதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து

போதார் அமனியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே

ஈதே எம்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

அகன்ற வாள் போன்ற கண்களை உடையவளே! முதலும் முடிவும் இல்லாதவனும் பெரிய சோதி வடிவினனும் ஆகிய சிவபெருமானை நாங்கள் பாடுவது கேட்டுமா இன்னும் நீ உறங்குகிறாய்? உன் செவிகள் கேட்கும் சக்தியற்று வன்மையாகிப் போய் விட்டனவா? மகாதேவனின் திருவடித் தாமரைகளை நாங்கள் தெருவில் நின்று பாடுவதைக் கேட்டதும் ஒருத்தி அன்பு மேலீட்டினால் விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து படுக்கையை விட்டுப் புரண்டு, செயலற்றுக் கிடந்தாள்! ஆனால் நீ இன்னும் எழாமல் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறாயே! இது என்ன விந்தை? எழுந்து வா. 1

-பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமனிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏகமிடம் ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
 ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

“சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்தவளே! நாம் பேசி
 அளவளாவும் போதெல்லாம் ‘என் அன்பெல்லாம்
 சிவபெருமானுக்கே’ என்று கூறுவாய்; ஆனால் இப்போது
 இந்தப் படுக்கையில் அல்லவா உன் விருப்பமெல்லாம்
 இருக்கிறது!”

“சீசி! இவையென்ன பேச்சுக்கள்! இகழவும் ஏசவும்
 இதுவா இடம்?”

“தேவர்களும் வணங்குதற்குக் கூசி நிற்கின்ற தமது
 மலர்ப்பாதங்களைத் தந்தருள தாமே தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
 எழுந்தருளியிருக்கிறான் சிவபெருமான். அவனைப் போற்றிப்
 பாடுவோம்.”

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றன்னுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடை திறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

முததுப்போன்ற வெண்பற்களைக் காட்டி
முறுவலிப்பவளே! முன்பெல்லாம் நீ எங்களுக்கு முன்னால்
எழுந்து வந்து சிவபெருமானை, தந்தையே, ஆனந்த
வடிவினனே, அமுத மயமானவனே என்றெல்லாம் நாவில் நீர்
ஊறிக் தித்திக்கும்படிப் பேசுவாயே! இன்று ஏன் இன்னும்
தூங்குகிறாய்? கதவைத் திற."

"நீங்களெல்லாம் சிவபெருமானிடம் உண்மைப்
பற்றுடையவர்கள்; சிவபக்தியில் நீண்ட நாள்
பழக்கமுள்ளவர்கள். நானோ புதியவள். எனது இந்தச் சிறிய
தவற்றைப் பொறுத்துக் கொண்டால் என்ன கேடு வந்துவிடும்?
என்னிடம் அன்பு கொண்டதாக நீங்கள் காட்டிக்
கொள்வதெல்லாம் வெறும் வாயளவில்தானா? இல்லாவிடில்
எனக்கு நல்வழி காட்டி என் தவற்றைப் போக்கியிருக்கலாமே!"

"உன் அன்பு பொய்யானதல்ல, அது எங்களுக்கு
நன்றாகவே தெரியும். உன் போல் தூய மனம் பெற்றவர்கள்
சிவபெருமானைப் பாடாமல் இருக்கமாட்டார்கள்
என்பதற்காகவே உன்னை அழைத்தோம். எங்களுக்கு
இவ்வளவும் தேவையே."

ஒன்றித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உந்நெக்கு நின்றுருந் யாம்மாட்டோம் நீயேவந்(து)
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

“ஒளி வீசும் முத்துக்கள் போன்ற பற்களை உடையவளே!
 உனக்கு இன்னும் பொழுது விடியவில்லையா?”

“அழகிய கிளிபோல் பேசும் நம் தோழியர் எல்லோரும்
 வந்து விட்டனரா?”

“எண்ணிப் பார்த்து உள்ளவாறு சொல்கிறோம்.
 எல்லோரும் வந்து விட்டார்கள். தேவர்களுக்கு அமுதம்
 போன்றவனும் வேதங்கள் பாடும் மேலான பொருளானவனும்
 காட்சிக்கு இனியவனுமான சிவபெருமானை, உள்ளம் கசிந்து
 மனம் உருகிப்பாட வேண்டாமோ? எனவே தூங்கிக் காலத்தை
 வீணாக்காதே. வேண்டுமானால் நீயே வந்து எண்ணிப் பார்.
 குறைவாக இருந்தால் மீண்டும் போய்த் தூங்கு.”

4

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்

பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடை திறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்(று)
 ஓலமிடினும் உணராய் உணராய்கான்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

திருமால் அறிய முடியாத, பிரம்மாவும் கண்டுகொள்ள முடியாத பெரும் சிறப்பினை உடைய சிவபெருமானை நாம் அறிந்து கொண்டோம் என்பது போன்ற பொய்களையே பேசுகின்ற பாலூறும் தேன் வாயை உடைய வஞ்சகி, கதவைத் திற. மண்ணும் விண்ணும் பிற உலகங்களும் அறிய அரியவனான சிவபெருமானின் பெருமையையும் அவன் நம்மைக் காக்கும் கருணைத் திறத்தையும் பாடி, சிவனே சிவனே என்று நாங்கள் அழைப்பது கேட்டும் நீ எழுவில்லையே, நறுமணம் கமழும் கூந்தலை உடையவளே, எழுந்து வா! 5

மானேநீ நென்னலை நானைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நானாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்

ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்

ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

மான் போன்றவனே! நீயே வந்து எங்களை எழுப்புவதாக நேற்று சொன்னாயே, அந்தச் சொல் காற்றில் எந்தத் திசையில் போய் விட்டது? உனக்கு மட்டும் இன்னும் புலரவில்லை போலும்! தேவர், மனிதர் மற்றும் பிறர் யாராலும் அறிய முடியாத சிவபெருமான் தாமே வலிய வந்து எங்களை ஆட்கொண்டான். கழல் அணிந்த அவனது திருவடிகளைப் பாடி வந்த எங்களுக்காக உன் வர்சலைத் திறக்கவில்லை; சொல் தவறியதற்காக வருந்தவுமில்லை; இது உனக்குத் தக்கதா!. எங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் உனக்கும் தலைவனாக இருப்பவனை நீயும் எங்களுடன் கலந்து பாடி மகிழ்வாய். 6

அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்

உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்

சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னாள் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்

சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்பிற்குரியவனே, இதெல்லாம் என்ன விளையாட்டு? தேவர்கள் பலராலும் நினைப்பதற்கு அரிதானவனும் ஒப்பற்ற.

பெருஞ்சிறப்பினை உடையவனுமானவன் சிவபெருமான். அவன் எழுந்தருளி வரும்போது எழுகின்ற மங்கள் ஒலிகளைக் கேட்ட உடனேயே, சிவ சிவ என்று கூறி வாசனைத் திறப்பாயே! தென்னவனே என்று அவனது திருப்பெயரைக் கூறி முடிக்குமுன் தீயிடைப் பட்ட மெழுகு போல் மனம் உருகுவாயே! இப்போதோ என் இறைவன், என் அரசன், இனிய அமுதமானவன் என்றெல்லாம் நாங்கள் பலவாறாகப் பாடித் தொழுகிறோம். இன்னும் நீ எழுந்து வராமல் உறங்குகிறாயே வன்மையான நெஞ்சு கொண்ட பேதைப் பெண்களைப் போல நீயும் சும்மா இருக்கிறாயா? உன் தூக்கத்தின் தன்மைதான் என்ன?

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்

ஆழியான் அன்புடைமை யாமாறும் இவ்வாறோ ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை

ஏழைபங் கானனையே பாடேலோ ரெம்பவாய்.

கோழிகளும் மற்றப் பறவைகளும் குரலெழுப்புகின்றன. இசைக் கருவிகள் ஒலிக்கின்றன. வெண்சங்குகள்

முழங்குகின்றன. ஒப்பற்ற பெரும் சோதியும் ஒப்பற்ற கருணை
உடையவனுமான சிவபெருமானின் இணையற்ற
பெருமைகளை நாங்கள் பாடுவது கேட்கவில்லையா? இது
என்ன உறக்கம்! வாசலைத் திற. நீ வாழ்க. திருமாலும்
பாற்கடலில் உறங்கித்தான் இறைவனிடம் அன்பு
கொண்டானோ! ஊழிக் காலத்திலும் அழிவின்றி நிற்கும்
பரமசிவனைப் பாடுவோம், வா.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்டு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றான் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே
பாங்காவோம்

அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

எம்பெருமானே! நீ பழமைக்கெல்லாம் பழமையான மூலப்
பொருள்! புதுமைகளுக்கெல்லாம் புதுமையாக நின்
அவற்றுக்கு உயிருட்டுபவனும் நீயே. உன்னைத் தலைவனாக
வழிபடும் பெருமை பெற்ற நாங்கள் உன் அடியார்களின்
திருவடிகளை வணங்குவோம்; அவர்களுக்கே நாங்கள்

துணையாவோம்; அவர்களே எங்கள் கணவர் ஆவார்கள்; அவர்கள் விரும்பிச் சொல்கின்ற வண்ணமே நாங்கள் அவர்களுக்குத் தொண்டராகிப் பணி செய்வோம். இந்தப் பேற்றைத் தந்து விட்டால் எங்களுக்கு வேறு எந்தக் குறையும் இல்லை.

9

பாதானம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஒதஉலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்

கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகான்
ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். *

பரமசிவனின் திருவடிகள் ஏழு பாதாள உலகங்களையும் கடந்து சொற்களால் விளக்க முடியாத பெருமையுடன் விளங்குகின்றன; கொன்றை அணிந்த திருமுடி எல்லாப் பொருட்களும் சென்று சேரும் முடிவாக இருக்கிறது. அவனது திருமேனியோ, ஒருபுறம் பார்வதியுடன் கூடி இன்ன

* தினமும் இரவில் படுக்கும்போது இந்தப் பாடலைச் சொல்லி. இதன் பொருளைச் சிந்திப்பது நன்மை பயக்கும்.

தன்மையன் என்று உணர முடியாத நிலையில் உள்ளது. வேதங்களெல்லாம் அவனை முதல்வன் என்று கூறினாலும் அவன் வேதங்கள் அனைத்தையும் கடந்து நிற்கிறான். தேவர்களும் மனிதர்களும் சேர்ந்து புகழ்ந்தாலும் அவனது பெருமை ஓத முடியாத அளவுக்குப் பரந்து செல்கின்றது, ஆனாலும் அவன் தொண்டர்களின் உள்ளக் கோயிலில் வீற்றிருப்பவன். குற்றமில்லாத குலத்தில் பிறந்து சிவாலயத்தில் கவரி வீசிப் பணி செய்யும் பெண்களே! எப்போதும் அவனுடன் இருக்கும் நீங்களாவது அவன் ஊர் எது, பெயர் என்ன, உற்றார் யார், அயலார் யார், எப்படி அவனைப் பாடித் துதிப்பது என்பது பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்கான் ஆரழல்போல்
செய்யாவெண் னீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் வினையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமல் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

வண்டுகள் மொய்க்கும் அழகிய மலர்கள் நிறைந்த அகன்ற பொய்கையில் இறங்கி, 'முகேர்' என்னும் ஒலி உண்டாகும்படித்

தண்ணீரைக் குடைந்து நீராடி உன் திருவடிகளைப் பாடி
 பரம்பரை அடிமைகளாக வாழ்ந்தோம். எரிகின்ற நெருப்புப்
 போலச் சிவந்த திருமேனியை உடையவனே!
 திருவெண்ணீற்றை அணிந்தவனே! திருவருட் செல்வனே! சிறிய
 இடையையும் மைதீட்டிய பெரிய விழிகளையும் உடைய
 உமையின் தலைவனே! எம்பெருமானே! உயிர்களை
 ஆட்கொண்டருள்கின்ற உன் விளையாட்டில் நாங்களும்
 சந்தேகமின்றி நற்கதி அடைந்திருக்கிறோம். உனது
 வழிபாட்டில் நாங்கள் தளர்வடையாமல் காத்தருள்வாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்னிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

நம்மைப் பிணித்த பிறவித்துன்பம் கெடும்படி நாம்
 மகிழ்ந்து நீராடும் அருட்பொய்கையாக விளங்குபவனும்
 அழகிய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் அனலேந்தி ஆடுபவனும்
 விண், மண் மற்ற அனைத்தையும் படைத்தும் காத்தும்

அழித்தும் திருவிளையாடல் செய்பவனும் ஆகிய
பரமசிவனுடைய பெருமைகளைப் பேசி வளையல்கள்
ஒலிக்கவும் அணிகலன்கள் அசைந்து ஒலி எழுப்பவும் கூந்தலில்
வண்டுகள் மொய்த்து ரீங்காரம் செய்யவும் மலர்கள் நிறைந்த
நீர்நிலையில் இறங்கி மகிழ்வுடன் நீராடுவோம். அந்தப்
பெருமானின் பொன்னடிகளை வணங்கித் துதித்தபடி பெரிய
மலைச்சுனைகளில் மூழ்கி நீராடுவோம். 12

பைங்குவனைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கன் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

இந்தப் பொய்கையில் நீலோத்பலமும் செந்தாமரையும்
நிறைந்திருக்கின்றன; அழகிய நீர்ப்பறவைகள்
குரலெழுப்புகின்றன; பாம்புகள் பின்னிக் கிடக்கின்றன;
உடலின் அழுக்கைப் போக்குபவர்கள் வந்து கூடுகின்றனர்.
ஆதலால் இந்தப் பொய்கை சிவசக்தி வடிவமாகத்
தென்படுகிறது. இதில் பாய்ந்து கைவளையல்கள் ஒலிக்க,

காற்சிலம்புகள் கலந்து ஒலியெழுப்ப, உடல் பூரிக்க, நீர் பொங்கி
அலைமோதும்படி நீராடுவோம். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடச்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சேதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி.

வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி.

ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வனைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

காதில் அணிந்துள்ள தோடும் பிற அணிகலன்களும் ஆட,
கூந்தலும் அதை நாடி வந்த வண்டின் கூட்டமும் ஆட நாம்
குளிர்ந்த நீரில் மூழ்கி நீராடுவோம். பின்னர் சிற்றம்பல
வாணனை, வேதப் பொருளானவனை, சோதி வடிவானவனை,
கொன்றையணிந்தவனை, முதலும் முடிவுமானவனை, அவன்
நமக்கு உரியவன் ஆகும் வண்ணம் பாடுவோம்.
மாயையிலிருந்து நம்மைப் பிரித்துக் காக்கும் அன்னை
பராசக்தியின் திருப் பாதங்களின் பெருமைகளையும்
பாடுவோம். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
ஓரொருகால் வாயோவான் சித்தங் களிகூர

நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்

பாரொருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத் தான்
பணியான்

பேரரையற் சிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்

ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்
வித்தகர்தான்

வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நம்பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

இவள், ஒருவேளையில் எம்பெருமான், எம்பெருமான் என்று ஓயாமல் சிவபெருமானின் திருநாமத்தைச் சொல்கிறாள்; மற்றொரு வேளையில் அவனது பெருமைகளைக் கூறுகிறாள்; மற்றொரு வேளையில் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் கண்ணீர் ஊற்றெடுக்க அமர்ந்திருக்கிறாள்; இன்னொரு வேளையில் பூமியில் விழுந்து கிடக்கிறாள்; எவ்வளவு பெரியவராக இருந்தாலும் சிவபெருமானைத் தவிர யாரையும் மதிக்க மாட்டாள்; அவனிடமே பித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். கச்சை அணிந்த மார்பை உடைய பெண்களே, பிறரை அடிமை கொள்ளும் ஞான வடிவினனான அவனது திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடி அழகிய மலர்கள் நிறைந்த நீரில் குதித்து நீராடுவோம்.

11

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையான்

என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையா னிட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்குரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

மேகமே! நீ கடலில் சென்று நீரைச் சுருக்கி மேலெழுந்து,
 உமையன்னையின் திருமேனிபோல் கறுத்துப் பொலிக; சிறிய
 இடைபோல் மின்னுக; திருவடியிலணிந்த சிலம்பு ஒலிப்பது
 போல் அதிர்க; அழகிய புருவத்தைப் போல வானவில் இடுக.
 உமையன்னையுடன் எப்போதும் இணைபிரியாதிருக்கும்
 சிவபெருமான் தம் அடியார்களுக்கும், உமையன்னை தம்
 அடியார்களுக்கும் தாங்களாகவே முன்வந்து அருள்சுரப்பது
 போல், நீ நீரைப் பொழிவாயாக!

16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கன்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாச்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை

நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

மணமிக்கக் கரிய கூந்தலையுடையவளே! திருமாலிடமோ
பிரம்மாலிடமோ தேவர்களிடமோ மற்றெவ்விடத்தோ
இல்லாத இன்பம் நமக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்தவன்
சிவபெருமான். நம்மைச் சீராட்டி, நம் வீடுகள் தோறும்
எழுந்தருளித் தமது செந்தாமரை மலர்கள் போன்ற
திருவடிகளை நாம் பணிகின்ற வாய்ப்பை அளித்துள்ளான்
அவன். அந்த இறைவனை, அழகிய கண்கள் கொண்ட அந்தத்
தலைவனை, அடியவர்களான நமக்கு அமுதம் போன்றவனை,
நம் தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடி எங்கும் நலம் பெருக வேண்டி,
தாமரை மலர்கள் நிறைந்த பொய்கையில் நீராடுவோம். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற் போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்

விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ
ரெம்பாவாய்.

பெண்ணே! திருவண்ணாமலையில் உறைபவனாகிய எம்பெருமானது திருவடித் தாமரைகளை வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய மணிமகுடங்களில் பதித்திருந்த இரத்தினங்கள் ஒளி மங்கி விடுகின்றன. அதுபோல கதிரவன் தன் கதிர்களுடன் தோன்றியதும் பனிமேகம் நீங்கியது; நட்சத்திரங்களும் ஒளி மங்கி மறைந்தன. எனவே, பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், அலியாகியும், விண்ணாகியும், மண்ணாகியும், இத்தனைக்கும் வேறுபட்டும், கண்ணால் பருகப்படும் அமுதமாகவும் இருக்கும் எம்பெருமானின் திருவடிகளைப் பாடி இந்தப் புது நீரில் நீராடுவோம்.

18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்றா)
அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம் கேள்
எம்கொங்கை தின்னண்ப ரல்லார்தோன் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கள் மற்றொன்றும் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

எங்கள் பெருமானே! உன் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்஁ தாயிடம் சொல்வது மிகையாதல் போல எங்களுக்கு நீயே அடைக்கலம் என்று கூற நாங்கள் அஞ்சுகிறோம்; இருப்பினும்

ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறோம், அதைக் கேட்டருள்வாய். உன் சிறந்த அடியார்களைத் தவிர வேறு யாரும் எங்களுக்குக் கணவராக வாய்க்கக் கூடாது. எங்கள் கைகள் உனக்கு அல்லாமல் வேறு எந்தப் பணியையும் செய்யக் கூடாது. இரவும் பகலும் உனது காட்சியைத் தவிர வேறொன்றும் நாங்கள் காணக் கூடாது. இந்த வரத்தை எங்களுக்கு நீ அருளிவிட்டால், சூரியன் எந்தத் திசையில் உதித்தாலும் எங்களுக்குக் கவலையில்லை.

19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தவிர்கள்

போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்

போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்

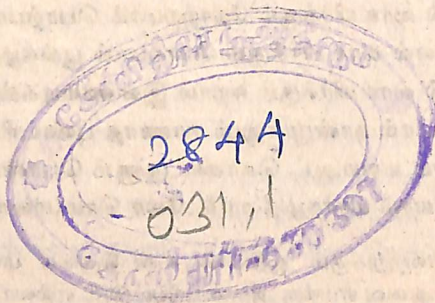
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்

போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்

போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

எல்லாவற்றுக்கும் ஆதியான உன் திருவடி மலர்களுக்கு வணக்கம். அவை எமக்கு அருள் புரியட்டும். எல்லாவற்றுக்கும் முடிவான உன் சிவந்த தளிர்போன்ற பாதங்களுக்கு வணக்கம். அவை எமக்கு அருள் செய்யட்டும். எல்லா உயிர்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான உன் பொற்பாதங்களுக்கு

வணக்கம். எல்லா உயிர்களுக்கும் பாதுகாப்பாக விளங்கும் உன்
 மலர்ப்பாதங்களுக்கு வணக்கம். எல்லா உயிர்களுக்கும்
 இறுதியான உன் திருவடிகளுக்கு வணக்கம். திருமாலும்
 நான்முகனும் காணமுடியாத உன் தாமரை மலர்ப்
 பாதங்களுக்கு வணக்கம். எங்களை ஆட்கொண்டு,
 அருள்புரியும் உன் பொன் மலர்ப் பாதங்களுக்கு வணக்கம்.
 நாங்கள் மார்கழி நீராட அருள்புரிந்த உனக்கு வணக்கம். 20

Printed At

SRI YESES PRINT HOUSE,

MADRAS-600 005 Phone: 833231